

pa so nekega dne poslali iz Silikonske doline v svet prvi mikroprocesor, ali kot so mu rekli: chip, kar je v temeljih zamajalo navidez trdno perspektivo razvoja in eksploatacije računalnikov. Mikroprocesorji so nakazali povsem nove možnosti uporabe informacijske tehnologije, ker so prenesli procesno moč računalnika iz strogo varovanih računalniških centrov neposredno na delovno mesto uporabnika in v njegov dom. Roboti in osebni računalniki, "brihtni" gospodinjski aparati, računalniško vodeni telefoni, televizorji, avtomobili, ure - vse to so produkti, ki jim je mikroprocesor "vdihnil inteligenco" (kot se komercialno reče dejstvu da te naprave delujejo samodejno, da je seznam njihovih funkcij razširjen in lahko izvajajo opravila, ki jih sicer ne bi zmogle, da se jim poveča učinkovitost in natančnost delovanja).

Kakšne lastnosti pa imajo ti mogočni mikroprocesorji, ki tako nepredvidljivo rušijo stare in odpirajo nove razvojne in aplikativne dimenzije? Da bi laže doumeli njihov bliskovit prodor na različna področja človekovega delovanja si oglejmo nekaj njihovih tipičnih karakteristik:

- To so zelo majhne, pa tudi zelo kompleksne mikroelektronske naprave, ki imajo značilnosti in lastnosti standardnega računalniškega procesorja. Najmanjše med njimi niso večje od posameznih črk tega teksta, vendar pa opravljajo funkcije desetstisočev elektronskih vezij, sestavljenih iz stotisočev elektronskih komponent.
- Mikroprocesor je možno programirati. S programom mu predpišemo zaporedje operacij, ki jih mora opraviti za razrešitev nekega problema. Program pa je možno tudi spreminjati, kar pomeni da naprava zmore izvajati različne naloge oziroma isto nalogo na druge načine.
- Lahko si zapomni in arhivira velike količine informacij. Sodobni mikroprocesorji so sposobni v svojih medijih zapisati in ohraniti tudi do 200.000 informacijskih enot, kar je ekvivalent vsebine telefonskega imenika velikega mesta.